

הגורל

(12) ספר דברי סופרים - אות ג

ג) כל הקנינים של אדם הם שייכים לו בתולדה ובשורשו, וכמו שאמרו בריש סוטה (ב'). דמכריזין קודם יצירה בת פלוני לפלוני וכן שדה פלונית לפלוני, שגם זה דוגמת זיווג שיש לו חיבור בשורש, ועל כך אמרו (שם מ"ז). שלושה חינות הן חן אשה על בעלה ומקח על מקחו, דזהו הסימן שהוא זיווג ומקחו השייך לו כאשר יש לו חן בעיניו והוא חושק בו דוקא:

ועל כן אמרו (בבא מציעא ל"ח). אדם רוצה בקב שלו יותר וכו', ואף על פי שהכל אחד וגם זה כשיקנה יהיה שלו, אבל זה הוא מקחו ושלו בשורש יש לאדם חשק בזה דוקא, ושם (ק"ה). חטי מארעאי בעינא, כי שדה הנגזר לו יש לה שייכות עם שורש נשמתו: ועל כן אמרו (בבא בתרא י"ב סוף ע"ב) מעלינן ליה כנסכי דבי בר מריון עיין שם בתוס' בשם רבינו תם שאין רוצה למכור אלא בדמים יקרים, ובבית יוסף (חושן משפט סימן קע"ד) בשם תשובת הרא"ש הקשה על זה דזהו מדת סדום שלא ליתן שלו אלא בדמים יקרים אף על פי שהוא לא חסר רק שחבירו נהנה עיין שם, אבל באמת לתת את שלו לאחר לא שייך כלל מדת סדום, דאדם רוצה בשלו והוא יקר אצלו, והתם נמי מה שיזכה בגורל הוא בירור מן השמים שהוא שייך לו ורוצה בזה דוקא:

ועל כן אין טעם בחשק ורצון כי אדם חושק השייך לו ויש לו חן בעיניו יותר מדבר אחר המשובח ממנו, וכדרך שאמרו (סוטה שם) בחן מקום על יושביו מההוא דאלישע אף על פי שהארץ משכלת, רק המקום יש לו גם כן שייכות לאותן יושבים דאין לך אדם מישראל שאין לו ארבע אמות בארץ ישראל (עיין תוס' בבא בתרא מ"ד ע"ב ד"ה אלא), וזהו חלקו השייך לו בשורשו דעמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, ובעילוי דמים יוכל למכור בעולם הזה גם דבר השייך לו, כי כשנותן לו כל כך עד שיחשוק בזה יותר, זה מורה דבזה יוכל למלאות ולהשלים קנינים השייכים לו יותר, ויש בזה דברים עמוקים:

(21) ספר ליקוטי הלכות או"ח - ברכת הריח וברכת הודאה הלכה ד

פי גורל דקדושה זה בחינת ברור המדמה בקדושה, פי גורל הוא דבר שאין מבינים, פי בכל מקום שאין יכולין להבין בדעת ושלל למי מגיע הדבר הזה מטילין גורל. נמצא שגורל הוא בבחינת העדר הדעת שנהו בחינת כח המדמה. שהוא הסתלקות הדעת שאז נשאר המדמה. ובקדושה הגורל גבה מאד וזהו בחינת אף בגורל חלק את הארץ (במדבר כו). פי ארץ - ישראל היא עקר ברור המדמה, פי שם דיקא זוכין לאמונת חדוש העולם. שהיא בחינת ברור המדמה כנ"ל, פי כל עקר קדושת ארץ - ישראל נמשך ממשם מבחינת אמונת חדוש העולם שמאמינים שה' יתברך ברא את העולם. ובכרצונו נתנה להם ובכרצונו נטלה מהם ונתנה לנו, כמבאר כל זה בהתורה תקעו הנ"ל. נמצא, שעקר ברור המדמה הוא בארץ - ישראל. ועל - כן כל אחד מישראל אי אפשר להגיע לנקודת חלקו שיש לו בארץ - ישראל. פי אם על - ידי הגורל שהוא למעלה מהדעת. והוא בבחינת המדמה דקדושה שהוא בחינת אמונה בה' יתברך. שמאמינים שהגורל היא מה' יתברך לבד, פי מחמת שאי אפשר לשכל אנושי שיוכל להבין ולהשיג חלקת ארץ - ישראל למי ומי מגיע כל חלק וחלק ביחוד כפי שרש קדושת נשמתו, פי קדושת ארץ - ישראל גבה מאד בתכלית המעלה. ואין מי שיוכל להשיג בשכלו חלקה זאת, על - כן צוה ה' יתברך לחלק ארץ - ישראל בגורל דיקא שהיה על - פי רוח הקדוש שהוא ברור המדמה, פי גורל דקדושה הוא בחינת אמונה שמאמינים שהגורל אינו מקרה חס ושלום, או על - פי איזה מערכה ממערכת המזלות חס ושלום, רק הכל מה' יתברך לבד, כמו שפיתוב, בחיק יוטל את הגורל ומה' כל משפטו (משלי טז) ועל - כן ביום הכפורים שאז צריכין להמשיך סליחה וכפרה לכל החטאים. ועקר הכפרה והסליחה נמשך מבחינת ברור המדמה שהוא הנצת הנחש שהוא בלבול המדמה שממשם כל החטאים כנ"ל. על - כן לא היה יכול הכהן הגדול לבנס לפני ולפנים ולהמשיך מחילה וסליחה וכפרה שהוא בחינת ברור המדמה פי אם על - ידי הגורל הקדוש של יום הכפורים,